

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010618
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3815010618.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. júla 2018 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného

C. B.

nar. XX.X.XXXX v G., trvale bytom M. L. L. č. XXX, prechodne bytom M. L. L. č. XXX, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/187/2015 zo dňa 05.12.2017 a takto:

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/187/2015 zo dňa 05.12.2017 bol obžalovaný C. oslobodený zo skutkov uvedených v obžalobe kvalifikovaných v bode 1/ ako zločin vydierania podľa § 189 ods.1, 2 písm. a/,b/ Tr.zák. a § 138 písm. a/, § 139 ods.1 písm. c/ Tr.zák. na skutkovom základe, že v presne nezistený deň v mesiaci máj XXXX v rodinnom dome č. XXX v M. L. L., okres G., svojej manželke poškodenej W. B. B. pri hádke priložil ku krku kuchynský nôž s výzvou, že má akceptovať jeho milenku a nezasahovať do ich vzťahu, inak ju zabije, a v bode 2/ kvalifikovanom ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno b), sčasti i podľa písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, § 138 písmeno a) Trestného zákona, na skutkovom základe, že dňa 07.07.2014 o 15.00 hod. na terase rodinného domu č. XXX v M. L. L., okres G., chytil za vlasy svoju manželku - poškodenú W. B. B. a cez dvere ju vtiahol do kuchyne, pozatváral okná a pustil na plynovom sporáku plyn, vyhrážal sa poškodenej, že ju zničí, zbaví svojprávnosti, vodičského preukazu a nedožije sa rána, že vyhodí do vzduchu rodinný dom a ona skončí pod zemou, po čom sa poškodenej podarilo vytrhnúť obvinenému z rúk, zastavila unikajúci plyn, otvorila okná a zo strachu z obvineného ušla do susedného domu svojej matky M. J., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním v zákonnej lehote napadol prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že hoci je pravdou, že obžalovaný pripustil, že mali s poškodenou disharmonický manželský vzťah, opakovane sa hádali, zo skutkov ho usvedčuje poškodená a to jednoznačne. Interpretáciu záverov znalca vykonanú súdom ohľadom poškodenej nepovažuje za správnu. Znalec poškodenú zhodnotil ako osobu so zachovanou všeobecnou vierohodnosťou výpovedí, nemá prítomné poruchy myslenia a vnímania. Poškodená jednoznačne popísala priebeh skutočností a od prvopočiatku na nich zotrvala. Nie je ani zrejmé, prečo súd považoval tvrdenia svedkyne J. za

nedostatočný dôkaz, a prečo táto výpoveď spolu s výpoveďou poškodenej nepostačuje na preukázanie skutku obžalovanému. Prokurátor má za to, že spáchanie skutku bolo obžalovanému preukázané dostatočne, poškodená presne opísala priebeh skutku a došlo k naplneniu obligatórnych znakov trestného činu konaním obžalovaného. Navrhuje preto rozsudok zrušiť ako nepreskúmateľný, a vrátiť vec súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril aj obžalovaný, ktorý uviedol, že okresný súd rozhodol správne a v intenciách právneho názoru vysloveného odvolacím súdom. Obžaloba nepredložila žiaden dôkaz, ktorým by preukázala spáchanie skutkov obžalovaným. Navrhol preto odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní žiadala odvolaniu podriadeného prokurátora vyhovieť. Obžalovaný navrhol zamietnuť odvolanie prokurátora.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por., a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na základe takéhoto preskúmania napadnutého rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Je potrebné uviesť, že odvolací súd sa už uvedenou vecou zaoberal, a vyslovil právny názor v uznesení sp.zn. 23To/72/2017 zo dňa 10.10.2017, kde skonštatoval pochybnosti o správnosti skutkových zistení súdu prvého stupňa, ale aj o ich následnom vyhodnotení. Zo spisového materiálu vyplynul dlhodobý konfliktný vzťah medzi obžalovaným a poškodenou, ktorú skutočnosť ani sám obžalovaný, ale ani poškodená nenamietali. Tento konfliktný vzťah bol preukázaný aj svedeckými výpoveďami svedkov. Obava poškodenej z konania obžalovaného mala vyplývať z toho, že v dôsledku konania obžalovaného ušla z domu, a následne jej matka volala políciu. S poukazom na ostatné vo veci vykonané dôkazy, či už znalecké dokazovanie ohľadom poškodenej, či výpovede svedkov, boli podľa názoru odvolacieho súdu dôvodné pochybnosti, či sa skutky vôbec stali. Odvolací súd sa vyjadril aj k znaleckému skúmaniu poškodenej, či k vierohodnosti jej výpovedí, ale aj k výpovedi nepriamej svedkyne J., či k okolnostiam podaného trestného oznámenia zo strany poškodenej. Nariadil preto prvostupňovému súdu opätovné prejednanie a rozhodnutie vo veci.

Vzhľadom k tomu, že pri opätovnom prejednaní veci prvostupňovým súdom neboli produkované nové dôkazy stranami konania, bolo potrebné pri rozhodnutí vychádzať z dôkaznej situácie už vo veci zistenej, v zmysle právneho názoru vysloveného v rozhodnutí odvolacieho súdu.

Uvedené aj prvostupňový súd zohľadnil, a rozhodol o oslobodení obžalovaného spod oboch skutkov obžaloby. Vo svojom rozhodnutí skonštatoval výrazný podiel poškodenej na konfliktnom spolužití s obžalovaným. Zdôraznil nejednoznačné popisovanie udalostí zo strany poškodenej, keď miešala viacero konfliktov, nepresne spájala rôzne súvislosti, ale aj závery znaleckého posudku na poškodenú, kde okrem iného znalec skonštatoval zníženú špecifickú vierohodnosť jej výpovedí. Samotné konfliktné spolužitie manželov je nepostačujúce na vyvodenie záveru, že sa stal skutok, najmä ak pôvodcami konfliktov boli obaja manželia. Vo veci neboli produkované jednoznačné dôkazy usvedčujúce obžalovaného zo skutkov kladených mu za vinu. Dôkazná núdza v uvedenej veci mohla súd viesť iba k jedinému záveru, a tým je záver o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, keď v pochybnostiach musí súd rozhodnúť v prospech obžalovaného.

K odvolacím námietkam prokurátora je potrebné uviesť, že nie je pravdou, že by poškodená jednoznačne popísala priebeh skutočností od prvopočiatku, a zotrvala na nich. Poškodená síce vypovedala ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní avšak o rôznych vzájomných konfliktoch s obžalovaným. Tieto však miešala, mýlila sa v dátumoch konfliktov. Jej výpovede je však potrebné vyhodnotiť komplexne. Účelovo vyznieva jej tvrdenie, že hoci sa cítila konaním obžalovaného ohrozená, policajta zasahujúceho na mieste činu poslala preč s odôvodnením, že sa domnievala, že ide o priateľa obžalovaného.

Aj v zmysle znaleckého posudku vypracovaného znalcom na poškodenú je na jednej strane skonštatované, že poškodená nemá narušenú schopnosť správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať udalosti, ktorých sa zúčastnila priamo, a ktoré prežila. Zároveň je v ňom aj uvedené, že poškodená nie je sebakritická, postráda primeraný náhľad na vlastnú osobu a svoje konanie, má tendenciu prežité udalosti zveličovať, čo nerobí zámerne.

Uvedené závery skonštatované znalcom z odboru psychológia však podstatne ovplyvňujú vierohodnosť výpovedí poškodenej. Poškodená má tiež podľa znalca zvýšenú tendenciu k impulzívnemu a zlostnému správaniu. Hoci všeobecná vierohodnosť jej výpovedí je zachovaná, špecifická vierohodnosť jej výpovedí je tiež podľa znalca znížená.

Prvý skutok stojí len na tvrdení obžalovaného a poškodenej, hoci obžalovaný tvrdí, že nôž v ruke mala práve poškodená, čomu by nasvedčovalo to, že políciu volal obžalovaný. Uvedené vnáša teda pochybnosti do toho, ako sa udalosť reálne odohrala, pretože absentujú ďalšie relevantné dôkazy, pričom neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že trestné oznámenie poškodená pre tak závažný čin v obžalobe kvalifikovaný ako zločin vydierania urobila až potom, ako bola kontaktovaná telefonicky políciou dňa 09.07.2014, pričom ku skutku malo dôjsť v máji 2014. Ak by sa jednalo o tak závažný skutok, ako ho v obžalobe kvalifikuje prokurátor, postup poškodenej mal byť určite iný, nie s odstupom 2 mesiacov, a až potom ako ju samotnú kontaktuje polícia. Sama uviedla, že konanie obžalovaného oznámila preto, lebo ju matka presvedčila, nech to podá. Uvedené absolútne vylučuje, že by poškodená mala z konania obžalovaného odôvodnenú obavu, keď ju o podaní trestného oznámenia musela presvedčiť matka, a to až po výzve zo strany polície.

Len zo samotného konfliktného spolužitia obžalovaného a poškodenej nemožno vyvodiť záver, že sa skutok stal. Ich napádanie bolo vzájomné a manželstvo problematické z dôvodov na strane oboch manželov /či už mimomanželský pomer obžalovaného, ako aj poškodenej/.

Nemožno teda skonštatovať, že poškodená usvedčila obžalovaného zo skutku č. 1, pretože poškodená nejednoznačne popisovala presný obsah slov použitých obžalovaným, keď podľa názoru súdu spájala viaceré ich vzájomné konflikty. Aby bolo možné časť výpovede poškodenej brať za vierohodnú, bolo potrebné túto časť oprieť o ďalšie relevantné dôkazy, ktoré však v tomto prípade absentovali.

Skutok č. 2 je tiež preukazovaný len výpoveďou poškodenej a nepriamej svedkyne M. J., u ktorej ide len o svedectvo z počutia, pretože jej mala o tom poškodená povedať. S poukazom na znalecký posudok na poškodenú, podľa ktorého má táto tendencie prežité udalosti zveličovať, sa aj v prípade tohto skutku javí byť dôkazná situácia nepostačujúca na jednoznačný záver o vine obžalovaného. Navyše M. J. mala volať políciu z dôvodu, že sa im mal obžalovaný vyhrážať v čase, keď už hliadka polície u obžalovaného a poškodenej bola prítomná. Čo len zvyšuje pochybnosti o jej tvrdeniach.

Zohľadniac pochybnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania, správne prvostupňový súd aplikoval základnú zásadu trestného konania „in dubio pro reo“ /teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného/, a rozhodol v súlade s právnym názorom naznačeným odvolacím súdom už v predchádzajúcom vyššie citovanom uznesení.

Odvolací súd s ohľadom na uvedené skutočnosti považoval odvolanie prokurátora za nedôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.